

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: O. Cernei
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

Dosarul nr. 2ra-394/16

Î N C H E I E R E

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Miliuhin Dmitrii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Miliuhin Dmitrii împotriva Ministerului Educației, intervenient accesoriu Ciobanu Alexandru, cu privire la anularea ordinului de concediere, anularea rezultatelor concursului, restabilirea în funcție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 13 februarie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă

La 30 mai 2014, Miliuhin Dmitrii s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Educației cu privire la repunerea în termen de a contesta actul administrativ; anularea ordinului nr. 299 din 14 decembrie 2010 al Ministerului Educației privind prelungirea contractului individual de muncă ca fiind ilegal; declararea nulă a sintagmei „... până la desemnarea prin concurs a directorului instituției respective” și înlocuirea ei cu sintagma „...pe o perioada nedeterminată de timp” din contractul individual de muncă încheiat la 27 septembrie 2006 între Ministerul Educației și director al școlii nr. 7 mun. Chișinău; anularea ordinului nr. 362 din 06 mai 2014 al Ministerului Educației în partea anunțării concursului pentru ocuparea funcției de director al Școlii Profesionale nr. 7 mun. Chișinău, ca fiind ilegal.

În motivarea acțiunii reclamantul Miliuhin Dmitrii a invocat că, prin ordinul Ministerului Educației și Tineretului nr. 188-p din 27.09.2006, cu acordul reclamantului, acesta a fost numit director al Școlii profesionale nr. 7 din mun. Chișinău pe perioade 13 octombrie -13 decembrie 2006. Acest ordin a fost adus la cunoștință personalului și colectivului de muncă.

Prin ordinul Ministerului Educației nr. 15-p din 17 ianuarie 2007, reclamantul a fost numit în funcție de director al Școlii Profesionale nr. 7 din Chișinău pe perioada

14 decembrie 2006 pînă la 14 decembrie 2010.

Reclamantul susține că, pe data de 15 mai 2014, a luat cunoștință cu o copie a ordinului Ministerului Educației și anume nr. 362 din 06 mai 2014, prin care s-a dispus anunțarea concursului pentru ocuparea funcției de director al instituției în care a fost numit director și încă 6 instituții.

Menționează reclamantul că, s-a adresat Ministerului Educației pentru explicații privitor la emiterea ordinului nr. 362, însă nu a primit un răspuns oficial, dar i-a fost lămurit că ordinul este absolut legal și concursul se va petrece, totodată ia fost înmănată o copie de pe ordinul nr. 299p din 14.12.2010 prin care s-a dispus „*se prelungește durata contractului individual de muncă cu d. Miliuhin Dmitrii, director al Școlii Profesionale nr. 7 din mun. Chișinău, pînă la desemnarea prin concurs a directorului instituției respective*”. Menționează că, ordinul dat nu a fost adus la cunoștință în termenul prevăzut de lege.

Reclamantul consideră că, dat fiind faptul că ordinul nr. 299-p din 14.12.2010 al Ministerului Educației privind prelungirea contractului, nu i-a fost adus la cunoștință pînă în prezent și acesta a ratat termenul legal pentru contestarea actului, astfel este în drept să ceară repunerea în termen și admiterea cererii date.

În cadrul examinării cauzei, reclamantul Miliuhin Dmitrii a depus o cerere de completare a cerințelor, acesta afirmînd ca nu este de acord cu rezultatele concursului desfășurat la 11.06.2014 pentru ocuparea funcției de director al Școlii Profesionale nr.7, precum și cu ordinul 154-p din 26 iunie 2014 în temeiul căreia a fost concediat (f.d. 46-47 vol. I).

Prin această cerere, reclamantul Miliuhin Dmitrii a solicitat considerarea contractului individual de muncă din 27.09.2006 prelungit pe durata nedeterminată, anularea rezultatelor concursului desfășurat la 11 iunie 2014 pentru ocuparea funcției de director al Școlii Profesionale nr.7 mun. Chișinău; anularea ordinului 154-p din 26 iunie 2014 privind concedierea în baza art. 82 lit. f) Codul Muncii, cît și restabilirea în funcția de director al Școlii Profesionale nr. 7 deținută pînă la data concedierii adică din 26 iunie 2014.

La data de 25 noiembrie 2014, reclamantul Miliuhin Dmitrii a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea ordinului Ministerului Educației nr. 362 din 06.05.2014 în partea anunțării concursului pentru funcția de director al Școlii Profesionale nr. 7. mun. Chișinău ca fiind unul ilegal; anularea rezultatelor concursului desfășurat de Ministerul Educației la 11 iunie 2014 pentru ocuparea funcției de director al Școlii Profesionale nr. 7 și anume contractul individual de muncă încheiat de Ministerul Educației cu dl Ciobanu Alexandru și a ordinului Ministerului Educației nr.155 din 26 iunie 2014 privind numirea dlui Ciobanu A. în funcția de director al Școlii Profesionale nr. 7 din mun. Chișinău; anularea ordinului nr. 154-p din 26 iunie 2014 „Cu privire la personal”, prin care reclamantul a fost eliberat ilegal din funcție; restabilirea acestuia în funcția de director al Școlii Profesionale nr. 7 în baza contractului individual de muncă începînd cu 15.10.2011; încasarea de la Ministerul Educației a salariului mediu lunar pe întreaga perioadă de absență, cît și repararea prejudiciului moral în suma de 15 000ei și a cheltuielilor de judecată (f.d. 74-77 vol. I).

În motivarea pretențiilor sale reclamantul a indicat că, conform ordinului nr.

362 al Ministerului Educației din 06.05.2014, concursul pentru funcția de director al Școlii Profesionale nr.7 mun. Chișinău a fost unul ilegal deoarece conform Legii cu Privire la Învățământ nr.547-XIII din 21 iunie 1995 și anume art.47 alin. 8, directorii instituțiilor publice de învățământ preuniversitare sunt numiți în funcție prin concurs pentru o perioadă de 5 ani și numai după expirarea acestui termen, funcția se consideră vacantă. Drept consecință reclamantul solicită și anularea concursului pentru ocuparea funcției de director al Școlii Profesionale nr. 7 cât și anularea ordinului nr.155 din 26 iunie 2014 al Ministerului Educației privind numirea lui Ciobanu Alexandru în funcția de director al acestei instituții.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 septembrie 2014, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu - Ciobanu Alexandru (f.d. 89 vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13 februarie 2015, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a lui Miliuhin Dmitrii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de Miliuhin Dmitrii și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13 februarie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 24 decembrie 2015, în termenul prevăzut de lege, Miliuhin Dmitrii prin intermediul avocatului Chifiac Iurie (mandat nr. 0289374) a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La 29 februarie 2016, Ministerului Educației a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Miliuhin Dmitrii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Miliuhin Dmitrii ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Miliuhin Dmitrii se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță